TOVERI

Lännen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO, LAURI MOILANEN,
ADOLPH SALMI, A. B. MÄKELÄ,
SULO SYVÄNEN.

TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.
ANTTI J. PARTAN, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Ilmotushinta 40c palstatuumalta. Kuolemanilmotukset $1.50 kerta ja muistovärsyillä $2.00 kerta. Kihlaus-, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset $1.00 kerta, halutaantieto- ja nimenmuutto-ilmotukset 50c kerta, naimailmotukset $1.50 kerta, avioero-ilmotukset $1.00 kerta. Seisovat ilmotukset sopimuksen mukaan. Satunnaisista ilmotuksista tulee rahan seurata mukana. Englanninkielestä suomennetaan vapaasti.

Advertising rates in effect July 1, 1912, 40 cents per inch. Special discount is allowed for larger and continuous advertisements.
TOVERI, BOX 99, ASTORIA, ORE.

TILAUSHINNAT
Yhdysvalloissa ja Canadassa:
Yksi vuosikerta..$5.50 6 kuukautta..$3.00
3 kuukautta... $1.60 1 kuukausi... .60
Suomeen ja muualle ulkomaille:
Yksi vuosikerta..$8.00 6 kuukautta..$4.25

Huoneusto sijaitsee 10:nnen ja Duane katujen kulmassa. Telefooni: konttori 365, toimitus 832.

Etujen erilaisuus tekee sen mahdottomaksi

Mailmansodan kauhujen lisääntyessä päivä päivältä, uhaten koko ihmiskuntaa tuholla, puhuvat suurimmatkin sotasudet ajasta, jolloin ei enää ole sotia. Hekin selittävät, että asiat voidaan järjestää siten, että sodat käyvät tarpeettomiksi.

Sellainen on hyvinkin mahdollista. Kapitalistit voivat jakaa mailman markkina-alueet välissään tai muodostaa sellaisen mailmantrustin, jossa kunkin maan kapitalistit ovat osakkaina ja jakavat voittonsa kaikessa rauhassa keskenään. Siihen on pakko tulla, yhteiskunnallinen kehitys ajaa siihen.

Mutta on olemassa toinenkin taistelu, joka ei ole soviteltavissa, niin hartaasti kuin kapitalistit sitä haluavatkin, nimittäin työväestön ja kapitalistien välinen luokkataistelu. Kapitalistien välinen taistelu mailman markkinoista voidaan poistaa, koska siinä ei ole olemassakaan sellaista perusteellisesti sovittamatonta etujen ristiriitaa kuin on kapitalistiluokan ja työväestön etujen välillä.

Jokainen kapitalistien etujen ajaja puhuu nykyisin ajasta, jolloin ei ole olemassa työtaisteluita, edellyttämättä kuitenkaan, että kapitalistiluokka olisi kukistunut vallasta. He puhuvat neuvottelujen avulla tapahtuvasta työriitojen ratkaisusta, joka estää lakot ja työselkkaukset.

Sellainen tilanne on mahdottomuus, sillä se edellyttää työläisten alistamista kapitalistiluokan tahdottomiksi orjiksi, sellaisiksi joilla ei ole enää ollenkaan voimaa tehdä vaatimuksia ja taistella niiden puolesta. Lakko- ja työtaisteluissa on kysymyksessä sovittamaton etujen ristiriita, eikä neuvotteluissa voida koskaan järjestää asioita yhteisten etujen perusteella, kuten tapahtuu kapitalistien keskinäisissä taisteluissa, joita seuraava trustiutuminen poikkeuksetta hyödyttää kaikkia trustiin liittyneitä. Sellaista ei voi tapahtua työväestön ja kapitalistiluokan keskinäisten neuvottelujen kautta, sillä mitään etujen yhtäläisyyttä ei ole olemassa näiden kahden luokan välillä. Niiden välillä tulee taistelu jatkumaan siksi kunnes kapitalistiluokka yhteiskunnallisesti tarpeettomana kukistetaan vallasta.

Työselkkausten alistaminen neuvotteluihin edellyttää heikkouden tunnustamista siltä puolelta joka etunsa tuntien siihen alistuu. Joissakin tapauksissa **saattaa kyllä selittää sen kapitalistien puolelta tapahtuvan jonkinlaisena kaukonäköisenä taistelutaktiikkana, jonka avulla tahdotaan pitää työväestö edelleen siinä luulossa, että mitään sovittamatonta etujen ristiriitaisuutta ei ole olemassa ja luovutetaan sille aina luu kerrallaan, kuin näikäiselle sudelle.** Eduistaan ja voimastaan tietoinen työväestö ei koskaan antaudu neuvotteluihin muussa käsityksessä kuin tietäen ei voivansa suoranaisesti pakottaa kapitalistiluokkaa antautumaan. Työväestö joutuu neuvotteluissa aina tinkimään omista eduistaan, jotavastoin kapitalistiluokka niissä pelaa maantierosvon osaa, ei kuitenkaan luovuttaen hituistakaan takasin siitä mitä se on jo rosvonnut, vaan tinkien niistä ehdoista, joilla ryöväys edelleen tapahtuu.

Haymarket ja San Francisco

Selostaessaan Mooneyn oikeusjuttua, vertaa B. C. Federationist sitä surullisen kuuluisaan Haymarket-juttuun, joka tapahtui Chicagossa kolmisenkymmentä vuotta sitten. Federationist lausuu:

"San Franciscon 'varustautuneisuusparaatin' yhteydessä tapahtuneen surullisen kuuluisan pommiräjähdyksen ja Chicagossa neljättäkymmentä vuotta sitten sattuneen Haymarket-tapahtuman välillä on pahaenteinen yhtäläisyys useammassa kuin yhdessä suhteessa. Kummassakin tapauksessa käytettiin pommia tihutyövälineenä. Eikä mikään muu murhaväline niin viittaa valtaluokan osallisuuteen näissä murhissa kuin juuri pommi, sillä mikään ei edellytä tekijältään sellaista raukkamaisuutta eikä ole niin tuhoa tuottava. Veitsen, nuijan tai pyssyn käyttäjä asettaa aina itsensä kiinnijoutumisvaaraan itse teossa, mutta jumalisinkin roisto voi verrattain vaarattomasti heittää pommin jostakin salatusta piilopaikastaan ja sitten mitä hartaimpana esiintyä valallisena todistajana että näki jonkun toisen kulettavan sen paikalle kapsäkissä.

"Kummassakin tapauksessa saatiin pommiräjähdyksen avulla tekosyy sellaisten henkilöiden oikeusmurhaan, jotka olivat olleet työväenliikkeen toimivia jäseniä ja siis vastenmielisiä vallitseville. Kummassakin tapauksessa olivat asianomaiset siksi puhdasmaineisia, että heidän poistieltä laittamisensa voimatta yhdistää heitä johonkin sellaiseen rikokseen joka antaisi oikeudellisen tekosyyn heidän murhaamiseensa, ei oikein ottaisi menestyäkseen."

* * *

Kuten useimmat lukijoistamme tietävät, tapahtui Haymarkettorilla Chicagossa vuonna 1886 kamala räjähdys eräässä ulkoilmakulkueessa. Tilaisuudessa sai suuri joukko poliiseja surmansa. Räjähdys väitettiin anarkistien toimeenpanemaksi mutta ei kuitenkaan voitu ketään siihen millään tavalla yhdistää. Päinvastoin muutamia vuosia jälkeenpäin Illinoisin kuvernööri John Altgeld julisti että oikeusmurha pantiin toimeen, hirtetyt eivät olleet todistetut syyllisiksi.

Hyvin todennäköistä on, että viranomaiset panivat jonkun provokaattorin heittämään pommin poliisijoukkoon, saadakseen aiheen kukistaa silloin uhkaavaksi käyneen kahdeksan tunnin työpäiväliikkeen.

Samoin on enemmän kuin todennäköistä, että San Franciscossa tapahtunut pomminheitto oli kauppakamarin santarmien työtä, tarkotuksella saada aseita sikäläistä unionistista työväenliikettä vastaan. Piirisyyttäjä Fickertin on osotettu sekaantuneen juttuun niin monella tavalla, m. m. Saksan konsulaatin kätyreitä ja vakoojia avustamalla, että hänen osallisuutensa siihen olisi paljoa helpommin todistettavissa kuin Mooneyn ja muiden syytettyjen, joita ei siihen ole voitu millään tavalla yhdistää.

Juttu on kaikissa suhteissaan luokkajuttu, eikä tavallinen rikosjuttu ja siksi sen yhteydessä paljastuukin niin paljon virkakunnan mädännäisyyttä.

Hanki jäseniä osastoosi ja puoluelehdille tilauksia.-

Miksi ei se voitto niin suuri ollutkaan

Työväestön valtiollista taistelua halveksivien tapana on aikaajottain viitata niihin saavutuksiin, joita taloudelliset järjestöt ovat hankkineet, mutta he jättävät kokonaan lukuunottamatta sen, että valtiovallan ollessa edelleen porvariston suojana, ei kapitalistiluokka ollenkaan joudu kärsimään kaikista työväestölle tekemistään myönnytyksistä, sillä se saattaa toista tietä järjestää asiat siten, että se pitää puoliaan, vieläpä hyötyykin samalla kun se tekee myönnytyksiä työväestölle.

Puutavaratyöläisten saavuttamaa kahdeksan tunnin työpäivää pidetään suurena tuplajuulaisuuden voittona, ja siihen nojaten selitetään, miten työväestö sitä tietä saavattaa nopeimmin parannuksia oloihinsa. Myönnämme että se oli voitto työläisille, eikä kukaan työväenliikettä käsittävä henkilö väittäne, etteikö työläisten taloudellisista taisteluista ole hyötyä. Mutta me saatamme osottaa, että kaikki ei ole kultaa mikä kiiltää, ettei se voitto ollut yksinomaan työläisiä hyödyttävä, vaan että länsirannikon puutavarakapitalistit selittävät sen kautta myöskin voittaneensa. Niinpä selittää Timber Products Manufacturersliiton sihteeri J. C. H. Reynolds, että **8 tunnin työpäivän voimaantultua on miesten työkykyisyys kohonnut kolmellatoista prosentilla.** Se tahtoo sanoa, että kaikesta "sapoteesista" huolimatta, jota niin tehokkaaksi ylistetään ja johon pitäisi kuulua työtehon hiljeneminen työmaalla yhtenä parhaana menettelynä, mies tuottaa nyt keskimäärin kahdeksassa tunnissa kolmetoista prosenttia enemmän kuin ennen kymmenessä.

Tämän lausunnon valossa tuntuu ikäänkuin kannattaisi tarkastaa saavutuksia uudelleen ja tutkia millä voisi tukkia sen vuodon, jonka kautta kapitalistit edelleen kiskovat työläisiltä suuremman osan niiden työn tuloksista kuin ennen.

Samojen tiedonantojen perusteella on sahalaitosten tuottokyky alennut ainoastaan 9.41 prosentilla, vaikka niiden tarvitsema työvoima on vain 65 prosenttia normaalista.

Jos kahdeksan tunnin työpäivän saavutuksen mukana olisi tullut vastaava saavutus työväestön valtiollisissa oikeuksissa, niin sopisi puhua saavutuksesta todellakin, mutta nyt on asian laita siten, että saavutus ei oikeastaan ole mistään merkityksestä, sillä sen hinnaksi täytyi luopua järjestymisoikeudesta, puhe-, paino- ja kokoontumisvapaudesta ja taipua valiovallan määräykseen kymmenen tunnin työpäivän käytäntöönottamisesta vuoden vaikeimpana työaikana, nimittäin kuumimman kesäkuukauden aikana, jolloin riisto tietysti kohoaa huippuunsa, sillä se tapahtuu nyt saman järjestelmän alaisena, joka jo on ehtinyt kahdeksan tunnin työpäivän vallitessa kohottaa miesten tuottamiskyvyn kolmellatoista prosentilla.

Valtiollisten saavutusten hankkiminen on hidasta ja vaivaloista ja niiden vaikutus ilmenee enemmän epäsuorasti kuin suoranaisesti. Mutta ilman niitä ei taloudellisten järjestöjen saavutuksilla ole sanottavaa arvoa, sen osottavat jokapäiväiset esimerkit. Valtiollisten saavutuksien ansioksi kuitenkin lukeutuvat suurimmat ja laajakantoisimmat taloudellisten järjestöjen saavutuksista, sillä valtiokoneisto on se laitos, jolla porvaristo järjestelee yhteiskunnallisia suhteita, ja niinkauan kun se saa olla porvarien käytettävänä, estetään sen avulla työväestön saamasta taisteluistaan kuinkaan suurta tulosta. Sitä mukaa kuin porvariston valtiollinen valta heikkenee, kukistuu sen valta. Sen aseet työväestöä vastaan käyvät tehottomammiksi samassa suhteessa kuin sen poliisin kapulaa, tuomioistuinta, kivääriä ja pistintä hoiteleva käsivarsi heikkenee. Se on paikkansapitävä totuus, jonka niin monen haaveilijan ja fanatikon täytyy katkeruudekseen ainakin itselleen tunnustaa.

Kun joku taloudellinen järjestö selittää itse saavuttaneensa omalla toiminnallaan kaiken minkä työväestö on saavuttanut, on se sama kuin jos sadonkorjaaja selittäisi olevansa ainoa jolla on mitään ansiota sadon olemassaoloon ja tappelisi kaikin voiminensa maan muokkaajaa, lannottajaa, kylväjää ja kaikkia muita vastaan, jotka tavalla tai toisella ovat ottaneet maanviljelykseen osaa.

MAILMANKATSOMUKSIA

INDUSTRIALISTI,

joka jo kerran pakotettiin — vaikka hammasta purren — peruuttamaan katala syytöksensä, että muka jotkut Työmiehen asiamiehet olisivat ryhtyneet kätyröimään Canadan sensuuriviranomaisilta kieltoa tuon "hajotuslehden Canadaan pääsemiselle, on nyt, kun lehti vihdoin on Canadasta kielletty, uudistanut saman syytöksensä seuraavalla ilkeämielisellä tavalla:

"Eilen saimme Canadan sensuurivirastosta ilmotuksen, että Industrialistin levittäminen Canadassa on kielletty. Sosialistiset kätyrit porvarien avustamina ovat siis lopultakin onnistuneet estää lehdeltämme pääsyn Canadaan.

Jo useita viikkoja ovat pien- ja suurporvariston äänenkannattajat levitelleet huhuja, että Industrialisti on kielletty menemästä Canadaan, mutta kun meille ei saapunut asianomaisilta virkailijoilta minkäänlaista ilmotusta, niin emme noihin huhuihin sen enempää uskoneet.

Toista viikkoa sitten saimme tov. Andersonilta kirjeen, jossa hän kertoo postimestarin heille ilmottaneen, ettei Industrialistia ole kielletty Canadaan tulemasta, tämän johdosta Superiorissa ilmestyvä "Työmies"-niminen lehti itki krokotiilin kyyneleitä, sillä hehän olivat jo tuon asian tienneet monta viikkoa ennen kuin Canadan postimestari (?) Ei jää ollenkaan epäilyksen alaiseksi etteikö lehtemme tässä tapauksessa olisi joutunut mitä ilkeämielisimmän ilmiannon uhriksi.

Sensuurivirasto ilmottaa meille, että he ovat olleet pakotetut tekemään päätöksensä heille lähetettyjen useiden käännösten perusteella, käännösten, joista meillä ei ole vähintäkään tietoa, mistä ne ovat otetut ja ovatko ne oikein käännetyt.

Se työ, jota lehtemme on suorittanut Canadan työläisten Yhteen Suureen Unioon järjestämisessä, on ollut siksi tehokasta ja Canadan porvariston riistoetuja vahingoittavaa, että he ovat ilolla ottaneet vastaan sen palveluksen, jonka ilmiantajat ovat heille tarjonneet.

Minkä vastauksen annatte Amerikan työläiset tällaiselle kätyritoiminnalle? Ettekö tunne velvollisuudeksenne lakata elättämästä salapurijoita? Parhain vastalahja näistä palveluksista, joita sosialisti-porvaripolitikoitsijat ovat lehdellemme tehneet, on lakata heidän äänenkannattajiaan tilaamasta ja lukemasta .

Siis jokaisen rehellisen luokkataistelijan sotahuutona olkoon: Industrialistille 10,000 tilaajaa Amerikassa."

Me puolestamme emme käsitä, mitä lehti, joka noin hartaasti uurastaa sosialismia vastaan, ollenkaan tekee tilaajilla. Luulisihan suurten työnteettäjäliittojen, jotka ovat nimenomaan työväenjärjestöjen hajottamista varten varanneet miljoonarahastoja, palkitsevan tämänkin "likaisen työn"-tekijänsä siksi runsaalla kädellä, ettei se ole tilauksista ja muista pikkurahoista riippuvainen.

Kuten tunnettua, on suomalaisilta sosialistilehdiltä, Raivaajalta, Työmieheltä ja Toverilta Canadaan pääsy ollut kielletty jo aikoja sitten. Industrialistin taholta tehdyistä ilmiannoistako se johtuikin — vaikka me olemme luulleet Mustoskoplan siinä asiassa kätyröineen? Sivullisesta ainakin tuntuu Industrialistin jo kerran perättömäksi myöntämä, mutta siitä huolimatta taas uudistama syytös vain todistavan, että sen tunnolla on jotain, josta se toista epäilee — että se on tiennyt varoa kostoa jostakin menettelystään, jota se pitää kostoa vaativana.

Sillä se ulkonainen peruste, mikä lehdellä on esilletuotavana hyökkäyksensä näennäiseksi aiheeksi, on suorastaan naurettava: että Työmies ja kaikki muutkin lehdet tiesivät kiellon ennenkuin virallinen ilmotus siitä ehti saapua Industrialistille! Niin on ollut asianlaita kaikkien toistenkin lehtien kiellon tiedotuksessa. Uutistoimistot, yksinpä Canadan virallinen lehtikin, tavallisesti levittävät tietoa aikoja ennemmin kuin viralliset asiapaperit saapuvat perille. Herrojen kiireet ovat hitaita Canadassakin, jossa vallinnut postilakko sitäpaitsi on tällä kertaa voinut aiheuttaa ylimääräistäkin viivytystä.

Kurjaa on hajotussakin menettely joka käänteessä.

\- - -

KIERÄN IIKAN

on Lontoon poliisi saanut käsiinsä kun ei päästä selville, mikä otus se on. Mies vangittiin kadulla, jossa hän oli epäluuloa herättävällä tavalla keskustellut erään neekerin kanssa. Mies kieltäytyi ilmottamasta nimeään ja osotettaan. Mitään papereita ei hänellä ollut. Vaatteet hänellä olivat uudet ja englantilaista tekoa, samoin kengät. Jyrkästi hän kieltäytyy ilmasemasta kansallisuuttaan . Poliisi on puhutellut häntä saksan, ranskan, italian, venäjän ja muilla kielillä, mutta mies ei ota ymmärtääkseen mitään muuta kuin englanninkieltä, jota hän puhuu hyvin, mutta muukalaiseksi ääntäen. "Minulla on vankikopissa kyllä mukava olo", hän ilkamoi eräälle poliisivirkailijalle, "ja olen siellä mielelläni niinkauan kuin haluatte pitää. Kuka minä olen, se on minun asiani, ja jos haluatte sen tietää on teidän asianne ottaa siitä selvä."

\- - -

PERSIALAISIA LAMPAITA

on ruvettu kasvattamaan täällä Amerikassa, sekä Yhdysvalloissa että Canadassa. Vaikka ns. Karakulin lampaitten vienti Persiasta on ollut ankarasti kielletty, on sieltä kuitenkin saatu varkain kuljetetuksi muutamia rotueläimiä tälle mantereelle ja niitä sitte melkoisen hyvällä menestyksellä risteytetty parhaitten täällä ennestään kehitettyjen lammasrotujen kanssa.

Karakulin lampaita kasvatetaan pääasiallisesti nahkansa takia, joka tunnetaan Persian, Astrakanin ja Krimin nahan nimellä ja jolla on suuri kysyntä. Parhaat nahat saadaan muutaman päivän vanhoina ta petuista Karakulin lampaitten vuonista; silloin niiden nahka on kiiltävän musta ja tiukkaan kähertynyt Vanhempana väri haalistuu jonkun verran ja kiharat löyhtyvät . Nahkojen arvo riippuu niiden keveydestä kiharuudesta, kiillosta ja koosta. Kaikista arvokkaimpia ovat toisinaan ennenaikojaan syntyneitten vuonien nahat. Milloin ne vain ovat kyllin lujia ja kookkaita, on niissä tavallisesti pitemmät ja tiukemmat kiharat sekä parempi kiilto kuin missään muissa lajeissa. Astrakanin nahka on huonomman laatuinen karakulin lammasnahka, jota löyhien kiharien samean värin tai muun syyn takia ei voida myydä ensiluokkaisena Persian nahkana; nuo viat johtuvat enimmiten siitä, että että karitsat on päästetty liian vanhoiksi. Astrakanin nahka on usein myös värjätty ja muuten valmistaissa paranneltua Kriminnahka on muuten Astrakanin nahan kaltaista, mutta harmaata väriltään ja tavallisesti värjäämättä muokatttua. Kriminniemellä oleva Karakulin lammas on, näet, väriltään harmaa — johtuneeko tuo muinaisista risteyttämisistä tai muista syistä.

Amerikassa näiden lammasten kasvatus on vasta kokeiltavana, mutta tähänastiset tulokset ovat olleet tyydyttäviä. Erilaisista risteyttämisistä saadut karitsat vaihtelevat väriltään vaaleanharmaasta pikimustaan ja nahkojen hinta on ollut 5—7 dollaria kappaleelta.

\- - -

ERISKUMMALLISEN VAPAUTUSANOMUKSEN

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., August 6, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th. 1917.

sotapalveluksesta on saanut käsiteltäväkseen Beverleyn paikallislautakunta Englannissa. Anomuksen tekijä on Thomas Tenny Taylor, yksi näinen mies, 44 vuoden ikäinen ja tarkastuksessa hyväksytty ensimäiseen luokkaan. Hän kirjottaa hakevansa vapautusta sen nojalla, että hän on syventynyt omaperäisiin tutkimuksiin filosoofisen etiikan eli tieteellisen siveysopin alalla, joita tutkimuksiansa hän pitää melkoisen tärkeinä maalle, varsinkin nykyään kun sodan jälestä tulee välttämättä seuraamaan poliittisia ja taloudellisia muutoksia. Noita tutkimuksia sanoo mies harjottaneensa 15 vuotta, ja jos hänet nyt pakotettaisiin sotapalvelukseen, niin hänen siveellisyyden edistyssuunnitelmansa meni si yhteiskunnalta hukkaan tahi ainakin pahasti häiriintyisi. Toiseltakin nimittäin oman yksilöllisen etunsa kannalta hän katsoo olevansa oikeutettu nauttimaan vapautuksen tuottamaa poikkeusetua. "Työskentelyni on omistajan yksinänsä hoitaman liikkeen kaltainen. Menetettyäni, mitään korvausta saamatta, tähän tutkimukseen viisitoista vuotta ja jouduttuani senvuoksi uhraamaan sekä yhteiskunnallisen aseman että avioliiton, tulisi sotapalvelus luultavasti murskaamaan oikeutetut tulevaisuudentoiveeni."

Kutsuntalautakunnalla oli sydäntä hyljätä näin pätevästi perusteltu anomus.

\- - -

RANSKALAINEN RITARILLISUUS

menee meistä nähden useasti liiankin pitkälle. Ranskassa nainen tuskin voi tehdä sellaista rikosta, jos ta häntä tuomittaisiin. Nytkin on Pariisissa vedottu "kirjottamattomaan lakiin" jotakuinkin arvelluttavalla tavalla. Nuori tyttö oli rakastunut erääseen korpraaliin ja ruvennut asumaan hänen kanssaan yhdessä, kun korpraali oli luvannut mennä vihille, päästessään ensi kerran lomalle. Mutta korpraali ei pitänytkään lupaustaan. Silloin tyttö pisti heidän asuntonsa tuleen. Palo levisi niin, että se tuotti syyttömille ihmisille vahinkoa yli sadantuhannen dollarin arvosta. Ranskalainen tuomioistuin, tytön tarinan kuultuaan, vapautti hänet murhapoltto syytteestä.

\- - -

MILITARISMIN HIENOUKSIA.

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., August 6, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th. 1917.)

Danzigissa Preussissa sakotettiin äskettäin erästä poliisimiestä 37 dollaria vastaava määrä ruokottamasta ja loukkaavasta esiintymisestä siivosti käyttäytyviä siviilihenkilöitä kohtaan. Mies valitti tästä rangaistuksesta keisarilliseen ylioikeuteen, jossa valituksessa hänen asianajajansa puolusti häntä sen syyn nojalla, että tuo poliisi oli vastikään ollut aliupseerina sotaväessä eikä vielä ollut ehtinyt vapautua siitä puhe- ja käytöstavasta, mihin hän nahkapoikia käsitellessään oli tottunut! Kumma kyllä, ylioikeus ei muuttanut tuomiota.

Järjestömme asioita

PIIRIJÄRJESTÄJÄ HAUTAMÄEN LUENTOTILAISUUDET OREGONISSA JA WASHINGTONISSA

Elokuulla:—
Woodlandissa 7 p:nä.
Mt. Solossa 8 p:nä.
Winlockissa 9, 10 ja 11 p:nä.
Independencessä 12 ja 13 p:nä.
Grays Harborissa alkaen 14 p:nä jatkuvasti 25 p:n iltaan saakka, Aberdeenin ja Hoquiamin osastojen määräämässä järjestyksessä.
Raymondissa 26 ja 27 p:nä.
Ilwacossa 28 ja 29 p:nä.
Sen jälkeen tulee puhuja Ala-Columbian kesäjuhlille, joiden jälkeen atkaa matkaansa jälleen Portlandiin ja sieltä Tacomaan ja edelleen pohjois-Washingtoniin Washingtonin valtiokomitean järjestyksen mukaan.
Länsipiirin piirisihteeri.

Kansankirjeitä

CALIFORNIA

Fort Bragg

..Osaston kokouksessa heinäk. 28 p. yhtyi osastoomme Ida ja Matt Lehikoinen. He ovat kuuluneet viimeksi Rocklinin osastoon, vaan mainittu osasto on lakkauttanut toimintansa, joten heillä ei ollut mahdollisuutta saada muuttokorttia. Silti hyväksyttiin heidät entisinä puolueen jäseninä.

Länsipiirikomitealta saapui länsipiirin 2:nen agitatsioniverotus $25.25. Tätä ei kanneta tällä kertaa jäseniltä ylimääräisenä, vaan päätettiin pitää kenttäjuhlia, joilla tuloilla korvataan mainittu verotus.

Kesäjuhlatilit luettiin kokoukselle. Nämä tilit lupasi rahastonhoitaja E. Karnais julaista Toverissa. Juhlien yleistulot olivat $969.78 ja menot 491.37. Puhdas jäännös siis $478.41. Tilit selostavat kuinka suuria tulo- ja menoeriä näillä juhlilla oli. Ravintolahomma, jonka tuottavaisuutta moni epäili, ruoka-aineiden kalleuden takia, tuotti kuitenkin voittoa vähän yli sadan-kahdenkymmenen dollarin. Yleisesti ollaan tyytyväisiä juhlien menoon täällä. Klupimmekin "teki rahaa" näiden juhlien yhteydessä kolmen sadan dollarin tienoille, joka oli hyvä tulos näin juhlien sivussa.

Syyskuun 15 p. on haalillamme jotain suurta. Siihen mennessä, nähkääs, myydään 400 kpl. siihen iltamaan sisäänpääsylippuja. Näillä lippurahoilla lunastetaan osastomme osalle langennutta Toverin osakepääomaa. Paitsi sitä, että tämä lippu oikeuttaa tähän suureen iltamaan sisäänpääsyn ratkastaan siinä iltamassa myöskin se, kuka saa sen viidenkymmenen dollarin maksavan puvun. Ripeämmät toimitsijat ovatkin jo ottaneet kymmeniä lippuja myytäväkseen. Näiden lippujen hinta on 59 c. tietysti nämä liput menevät kuin kuumille kiville, jokainen kun ymmärtää asian tärkeyden.

Toverin myyjäislippuja myytiin kylässämme 157 dollarin arvosta. Kuten tiedämme oli niiden hinta dollarin kappale. Niitä myivät K. Nyssola 20 kappaletta, Eino Gummerus 15, Lempi Kesti 12, Emil Carlson 10, Toivo Haataja 10, M. E. Hellman 10, Enock Nelson 10, Brida Newman 10, Carl Kesti 10, Emilia Hyväri 7, G. Fräki 7, Frank Mäkelä 6, Kalle Mäki 6, Matti Pollus 5, Wm. Manteli 5, Laura Salminen 3, A. Karjamäki 3, Senja Karnais 3, Mandi Blomster 2. Kuten näette, on meidän toimijajoukko suuri ja se aina tarmolla toimii tehtävissään.

Paikkakunnalta muuttivat toverit Michelson perheineen ja Ida ja Matt Froust. Froustit ovat olleet naapuriosastomme, Albion'in osaston toimivimpia henkilöitä. He muuttivat tänne joku kuukausi sitten. Michelsonit ovat olleet paikkakunnalla pitemmän ajan, ollen m.m. haalimme taloudenhoitajina. Heissä menetimme vakituiset iltamavieraat. Toveritar Michelson oli ahkera toimija neulomaseurassa ja kaksi heidän aikuista poikaansa, Erik ja Elis, olivat Klupin soittokunnassa.

John Hyman 74-vuotias vanhus, kuoli kotonaan Pudding Creek'issä 31 p. heinäkuuta. Vainaja oli viime aikoihin saakka terve ja voimakas, tehden työtä viimepäiväänsä asti. Hän jätti jälkeensä elämäntoverinsa, kolmea päivää nuoremman itseään, sekä neljä aikuista lasta, sekä useampia lastenlapsia ja vieläpä lasten lasten lapsia. Hän oli ollut nuoruutensa päivät merellä ja merelle oli hänen aina ikävä. Tänä kesänäkin hän muiden mukana alkoi kalastella merellä.

Osastomme jäsen Emil Carlson löi kirveellä jalkaansa metsässä, ollen nykyään täkäläisessä sairaalassa hoidettavana. Perin ikävää nuorelle miehelle, varsinkin kun toista vuotta sitten Carlsonilta katkesi jalka, joka pakotti hänen olemaan sairaalassa useampia kuukausia. — i...i.

Eureka

"Laki ja oikeus." — Eräs Oleson niminen työläisvanhus joku päivä sitten takertui rautalanka-aitaan horjahdettuaan katukäytävältä ja, heikko kun oli, ei päässyt omin voiminsa pois, vaan hänen täytyi huutaa apua. Paikalle saapui poliisi, joka vei vanhuksen — putkaan, ja siellä hänelle mätkästiin $15 sakkoa "rauhan häiritsemisestä".

Toinen porvarillisen "oikeuden" luonnetta yhtä räikeästi kuvaava tapaus sattui täällä myös hiljattain. Tov. John Koski oli saapunut kämpältä kaupunkiin muuttamaan paitaansa, vaan kun poliisi näki miehen kadulla, sai hän lähteä tuomarin eteen "joutilaisuudesta", ja sakkoa tuli $25. Eivät siinä auttaneet selitykset, että mies oli tehnyt työtä ja aikoi tehdä vastakin. Mitäs arvelette laista ja oikeudesta? Eikös olisi parantamisen varaa?

Työntemppeliä ryhtyvät rakentamaan tämän kaupungin uniot. Rakennuslupa on jo hankittu ja rakentaminen alkanee läheisessä tulevaisuudessa.

Toverit Peters ja Lammi perheineen muuttivat paikkakunnalta hiljattain, joten osastomme menetti neljä innokasta ja kyvykästä toveria. He menivät Berkeleyhin.

Iltama pidettiin kirjallisuuskomitean toimesta heinäk. 27 p:nä. Väkeä tosin ei ollut niin paljon kuin olisi voitu odottaa, mutta iltamayleisö oli uhraavaista, joten tulot "markkinoimisesta" olivat tyydyttävät.

Eräälle "Jehulle", joka kirjotti hiljattain Toveriin täältä, tahtoisin huomauttaa, että kun toisen kerran kirjotat niin vakavasta asiasta, niin pane nimesi kirjeesi alle, etteivät syyttömät joudu epäluulojen alaiseksi, etenkin kun tänne on hiljattain saapunut eri paikkakunnilta monta vakavaa toveria. Ja koeta, hyvä toveri, enemmän tutustua osaston sisäiseen toimintaan, eikä ainoastaan johonkin juhlatilaisuuteen, jossa on väkeä paljon enemmän kuin seinien sisään mahtuu, ja kaikilla vapaa sisäänpääsy. Silloin voit asiallisemmin syyttää ja paremmin syytöksestäsi vastata.

Kirjottelija.

WASHINGTON

Roslyn

"Ajat muuttuvat ja ihmiset ajan kanssa", sanoo vanha sananlasku ja se näyttää pitävän paikkansa täälläkin, varsinkin eräänlaiseen "muuttumiseen" nähden. Ennen näihin aikoihin vuodesta alkoi tänne tulla joukottain kansaa talven ajaksi kaivantotöihin, vaan nyt näyttää olevan päinvastoin. Joku päivä sitten läksi taas neljä nuorta miestä paremmille (?) markkinoille, **ja heidän menetys oli pienelle osastollemme tuntuva vahinko. Pojat kertoivat menettäneensä kaivannossa työskennellessään painostaan noin 30 paunaa eli kymmenisen paunaa joka kuukausi.**

Kyläilyretkelle Seattleen läksivät elok. 3 p:nä toveri A. Johnson ja toverittaret Mrs. Johnson, Mrs. Mäkinen ja Mrs. Lahti.

Kuuro.